

bestemmelse, der fastsætter, under hvilke For-
mer Ebsfæstelsen skal foregaae, og som maa
antages at være passende efter den mosaiske
Religion, mangler man derimod aldeles Lov-
bestemmelser for, hvorledes der skal forholdes
med Hensyn til Ebsfæstelse af alle dem, der
ikke ere Jøder og ikke høre til Folketirken, alt-
saa for den store Mængde Sektererers Vedkom-
mende, som efterhånden fremkomme her i Lan-
det. Det vil vistnok være mødt de allerfleste
Dommere, at der hyppigt forekommer saadanne
Tilfælde, hvor den Vedkommende, der skal af-
lægge Eden, erklærer, at han ikke efter sin
Samvittighed kan aflægge den med de Ord
eller efter de Regler, der ere forestrebne
for dem, der høre til Folketirken, og jeg vil
derfor tillade mig at rette den Henstilling til
den høitærede Justitsminister, at han, naar
Sagen angaaende Ebsfæstelsen af Jøderne
tages under Overveielse, tillige vil tage Hensyn
til det Spørgsmaal, hvorledes der skal for-
holdes med Hensyn til Ebsfæstelsen af alle
dem, som ikke høre til Folketirken eller ere
Jøder. Det forekommer mig meget muligt, at
man uden Fare kunde komme til det Resultat,
at den blotte Bekræftelse af en inden Retten
afgivet Forklaring kunde medføre de samme
Virksomheder, som nu ere tillagte selve Ebs-
fæstelsen, og det turde være ønskeligt, om man
kom til et saadant Resultat, idet det altid vil
være meget ønskeligt at faae Ebsfæstelsen
foretaget paa en saa høitidelig Maade, som
denne Akt fortjener. Jeg skal derfor blot hen-
stille, om dette Spørgsmaal, naar det tages
under Overveielse, ikke kunde komme til at
omfatte noget Mere end det, der var Gjen-
stand for den ærede Forespørgers Udtalelser.

Ville: Min ærede Nabo tilvenstre (Klein)
yttrede i Slutningen af sit Foredrag, at
Spørgsmaalet om Jødernes Ebsfæstelse, saa-
vidt han vidste, var blevet forelagt det theo-
logiske Fakultet og Sjællands Biskop til
Betænkning, og han antog, skøndt han ikke
hadde nogen bestemt Kundskab derom, at det
kunde være hos en af disse Autoriteter,
at Sagen havde lidt Forhaling. Det er ogsaa
troligt nok. Men det har undret mig meget
at høre, at et saadant Spørgsmaal nogeninde

har kunnet blive henbist til Behandling eller
Raadgivning af de to nævnte Autoriteter. Jeg
er ikke paa nogen Maade istand til at fatte,
hvorledes det theologiske Fakultet kan komme
til at afgive noget som helst Bortum i Spørgs-
maalet angaaende Jødernes Ebsfæstelse, og
endnu mindre kan jeg fatte, hvorledes nogen
kristen Biskop eller særlig Sjællands Biskop
kunde komme til derom at afgive sin Erklæring.
Det, hvorpaa det maa komme an, er, at faae
at vide, hvad der efter den jødiske Religions
Regler er bindende for en Jøde ved Eden, og
hvad ikke, og vil man ikke herom fæste ube-
tinget Lid til den herværende øverste Geist-
lige for det jødiske Samfund, saa er der ikke
Andet for, end at gaae til et udenlandst jødiskt
Fakultet eller til en anseet Overrabbiner eller
en saadan Mand, som kan siges at være et
saadant Indbegreb af jødiske theologisk Wiisdom,
som det theologiske Fakultet og Sjællands Bi-
skop ansees for at være med Hensyn til Folke-
kirken og dens Anliggender. Jeg nærer det
Haab, at den høitærede Justitsminister, naar
han faaer Leilighed til paaah at sætte Sagen
i Bevægelse og indbringe et Lovforslag des-
angaaende, vil vide at seile udenom de to far-
lige Klipper, det theologiske Fakultet og Sjæl-
lands Biskop, og drage Omhu for, at saa-
danne Spørgsmaal om den mosaiske Ritus og
borgerlige Lovgivning ikke komme til at foreligge
nogen af dem.

Scherning: Denne Sag har været
saa fuldstændig behandlet, at Enhver vil kunne
vide, hvad han behøver at vide, idet der for
ikke mange Aar siden i Frankrig har været
sammenkaldt en Synode af jødiske Geistlige,
og man er der kommet til en meget simpel
Afgjørelse.

Klein: Jeg skal takke den høitærede Ju-
stitsminister for det Løfte, han har afgivet om
at ville tage Sagen under Overveielse, og jeg
nærer det Haab, at denne Overveielse vil ende
med, at han indbringer et Lovforslag for at
ordne Sagen, og at det eventuelle Lovforslag frem-
deles vil komme til at gaae i den af mig an-
tydede Retning. Efter dette Løfte af den høit-
ærede Justitsminister vilde jeg ansee det for urig-